

ภิกขุทั้งหลาย เรายังแสดงธรรม (สิ่ง) ที่มีต้นหานี่เป็นมูล ๙ อย่าง. ๙ อย่าง อย่างไรเล่า ? ๙ อย่าง คือ :-

พระอาทัยต้นหานี่มี การแสวงหา (ปริ耶สนา);

พระอาทัยการแสวงหา จึงมี การได้ (ลาโภ);

พระอาทัยการได้ จึงมี ความปลงใจรัก (วินิจฉัย);

พระอาทัยความปลงใจรัก จึงมี ความกำหนดด้วยความพอใจ (อนุตราโค);

พระอาทัยความกำหนดด้วยความพอใจ จึงมีความสยบมัวเมา (อชโณสา่น);

พระอาทัยความสยบมัวเมา จึงมี ความจับอกจับใจ (ปริคคโหน);

พระอาทัยความจับอกจับใจ จึงมี ความตระหนี่(มจฉริยິ);

• เขียนโดย manager•
• วัน• จันทร์• ที่ 21 • เมษายน• 2014 เวลา 22:47 น.• -

เพราะอาศัยความตระหนี่ จึงมี การห่วงกัน(ารกโข);

เพราะอาศัยการห่วงกัน จึงมี เรื่องราوا้นเกิดจากการห่วงกัน (ารกษาอิกรถ) ;

กล่าวคือ การใช้อาชญาณ์มีคุณ การใช้อาชญาณ์มีคุณ การทะเลาะ การแก่งแย่ง การวิวาก การกล่าวคำหยาบว่า “มึง ! มึง !” การพูดคำสาส์นเสียด และการพูดเท็จทั้งหลาย : ธรรมอันเป็นบาปอุคคลเป็นเนก ยอมเกิดขึ้นพร้อม. ภิกษุทั้งหลาย เหล่านี้แล ซึ่งว่าธรรม (สิง) ที่มีตัณหาเป็นมูล ๙ อย่าง.

นวก. อ. ๒๓/๔๗๓/๒๒๗. , (มหา. ที. ๑๐/๖๙/๕๙).